

1. Buď slá - va Bo - hu, chvá - la Ot - ci,
kte - rý stvo - řil ze - mi
a v lás - ce své dal člo - vě-ku svět
s da - ry je - ho vše - mi.
On ke svo - bo - dě při - vá - dí svůj
vy - vo - le - ný lid,
ať chvá - ly za - zní, ne - chceme už
ji - ných bo - hů mít.

2. Buď sláva Bohu, chvála Synu, pozdrav svého Krále, /
na kříži trpěl, zvítězil, je mezi námi stále. / Zná bídu naši,
smutek náš – to všechno prožil sám, / ať chvály zazní, nade
všemi pány on je Pán.

3. Buď sláva Bohu, chvála Duchu – to on sílu dává, /
kde působí, tam veliká se v lidech změna stává. / Kde smutek
byl a beznaděj, tam vzhází nový den, / ať chvály zazní, svatý
Duch buď od nás veleben.

4. Buď sláva Bohu, chvály naše ať zní každé ráno, /
co k životu je potřebné, to vše nám bylo dáno. / Ať naše
srdce naplní se láskou, radostí / a píseň chvály zazní Bohu
s pravou vděčností.

T: Jan Balcar, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

M: Sbíрка skladeb pro klávesový nástroj, [1800/10] /
Evangelický zpěvník (dodatek), 2000